

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.231 van 28 oktober 1997

A. 75.320/XIII-102

In zake : **RIPET** Aimé,
Losseweg 132
1652 Alsemberg,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest**, vertegenwoordigd door
zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
A. Lacomblélaan 8
1030 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 12 augustus 1997 door Aimé RIPET ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing houdende weigering van hernieuwing van de vergunning voor het exploiteren van een taxidienst, die op 15 mei 1997 is genomen door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1997 waarbij aan verzoeker de kosteloze rechtspleging wordt toegestaan;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 1997, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 oktober 1997 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. VERHAEREN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. J.-P. LAGASSE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker, die gepensioneerd is en zelfstandig taxibestuurder, beschikte over een vergunning voor het exploiteren van een taxidienst (identificatieplaat nr. 1019), welke vergunning op 30 juni 1996 verlopen is met toepassing van artikel 38 van de ordonnantie van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur.

2. Op verzoek van de gewestelijke dienst voor taxi's en limousines d.d. 5 december 1995, heeft verzoeker om de hernieuwing van zijn vergunning verzocht en heeft hij op 20 januari 1996 het aanvraagformulier verstuurd.

3. Bij een aangetekend schrijven met ontvangstmelding dd. 20 februari 1996 hebben de bestuursdiensten van de verwerende partij aan verzoeker de ontbrekende stukken gevraagd, met name het verzekeringsbewijs, de groene kaart, het keuringsbewijs en het bewijs van de storting van de bijdragen aan het fonds voor de zelfstandigen.

4. Bij een aangetekend schrijven met ontvangstmelding dd. 28 augustus 1996 hebben de bestuursdiensten van de verwerende partij een laatste herinnering aan verzoeker verstuurd, waarin hij erop gewezen werd dat als hij de stukken niet overlegde de vergunning mogelijk niet zou worden hernieuwd.

5. Verzoeker heeft op 18 september 1996 kopies overgezonden van een verzekeringspolis, het keuringsbewijs en een aanvraag tot vrijstelling van de betaling van bijdragen.

6. Uit de processen-verbaal in het dossier blijkt dat hij op 7 en 19 november 1996 door de

verwerende partij is gehoord over zijn situatie inzake de sociale-zekerheidsbijdragen. Die processen-verbaal zijn een weergave van de verklaringen van verzoeker met betrekking tot achterstallige sociale-zekerheidsbijdragen en tot zijn gezondheidstoestand die het hem niet mogelijk maakt om meer dan vijftien dagen per maand te werken. Die verklaringen zijn grotendeels opgenomen in de consideransen van de bestreden handeling.

7. Aangezien de verwerende partij nog steeds geen bewijs van de RSVZ had ontvangen, een bewijs dat verzoeker beloofd had te zullen opsturen tegen 29 november 1996, heeft ze bij een aangetekende brief met ontvangstmelding dd. 18 december 1996 waarvan verzoeker op 31 december 1996 kennis heeft gekregen, een laatste maal naar het stuk gevraagd en tevens om de betaling verzocht van achterstallige belastingen voor 1995. In de brief is verzoeker erop gewezen dat als hij de stukken niet overlegde de vergunning mogelijk niet zou worden hernieuwd.

8. De Commissie voor vrijstelling van bijdragen heeft het verzoek van Aimé RIPET onderzocht ter zitting van 18 december 1996; ze heeft de vrijstelling verleend voor het tweede, derde en vierde trimester van 1995 en deze geweigerd voor het eerste trimester van 1995 en voor het volledige jaar 1996.

Op grond van hetgeen in het verzoekschrift wordt verklaard, zou dat stuk op 31 december 1996 per fax aan de bestuursdiensten van de verwerende partij zijn bezorgd op initiatief van een maatschappelijk werkster in het Brugmannziekenhuis. Bij het dossier is geen enkel bewijsstuk gevoegd.

De verwerende partij zegt dat ze het stuk niet heeft ontvangen.

9. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft bij een omstandig gemotiveerd besluit van 15 mei 1997 besloten om de vergunning voor het exploiteren van een taxidienst, die op 30 juni 1996 is verlopen, niet te hernieuwen. Die beslissing die bij een aangetekend schrijven dd. 19 juni 1997 ter kennis is gebracht en op 23 juni 1997 in ontvangst is genomen, vormt de bestreden handeling.

De bestreden handeling steunt in rechte op een hoofdmotief dat ontleend wordt aan het feit dat verzoeker niet bewijst dat hij in orde is ten aanzien van de sociale wetgeving (artikel 7, § 2, 6°, van de voornoemde ordonnantie); in ondergeschikte orde beroept de beslissing zich bovendien op twee andere motieven die steunen op de persoonlijke verklaringen van verzoeker: voertuig dat onvoldoende ter beschikking is gesteld van het publiek gedurende de periode die aan het verzoek is voorafgegaan en niet-rendabele exploitatie (artikel 7, § 2, 4° en 5°, van de voornoemde ordonnantie);

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan gebrekkige motivering en aan feitelijke dwaling omtrent de motieven, doordat, eerste onderdeel, de bestreden handeling steunt op het feit dat het verzoek om hernieuwing van de vergunning onvolledig was, inzonderheid wat betreft de bewijsstukken inzake de sociale-zekerheidsbijdragen, en op het feit dat verzoeker niet het bewijs levert dat hij in orde was ten aanzien van de sociale wetgeving, terwijl :

1° een kopie van de beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen dd. 18 december 1996, die de vrijstelling verleent voor het tweede, derde en vierde trimester van 1995 en deze weigert voor het eerste trimester van 1995 en voor het volledige jaar

1996, op 31 december 1996 per fax aan de verwerende partij ter kennis zou zijn gebracht;

- 2° verzoeker op 28 mei 1997 bij zijn sociale verzekeringskas een aflossingsplan heeft doen toekomen met betrekking tot achterstallige sociale-zekerheidsbijdragen;

en doordat, tweede onderdeel, de bestreden handeling steunt op het motief dat het voertuig in de periode voorafgaand aan het verzoek om hernieuwing niet voldoende ter beschikking is gesteld van het publiek en dat de exploitatie niet rendabel is, waarbij hij er zich toe bepaalt te verwijzen naar de verklaringen van verzoeker, terwijl :

- 1° verzoekers gezondheidstoestand gedurende de maanden januari, februari, april, juni, juli en augustus 1995 aanleiding was tot een verminderde activiteit gedurende het jaar dat voorafging aan het verzoek om hernieuwing;
- 2° sedert de maand september 1996, verzoekers gezondheidstoestand hem in staat heeft gesteld zijn normale activiteit te hervatten en dat het voertuig in die periode voldoende ter beschikking is gesteld van het publiek en de activiteit rendabel was;

Overwegende dat de verwerende partij, in zoverre het middel ontleend wordt aan de gebrekkige uitdrukkelijke motivering, terecht opmerkt dat het volstaat rekening te houden met de consideransen van de handeling, teneinde vast te stellen dat de bestreden handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is;

Overwegende, in zoverre het middel ontleend wordt aan dwaling omtrent de feiten, en wat het eerste

onderdeel betreft, dat verzoeker beweert maar niet bewijst dat de beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen aan de verwerende partij ter kennis is gebracht, welke bewering trouwens door die commissie wordt tegengesproken; dat het stuk, los van die kwestie van bewijslast, geen enkel bewijs levert voor een dwaling omtrent de feiten in de motivering van de bestreden handeling, maar daarentegen aantoonst dat verzoeker niet in orde was ten aanzien van de sociale wetgeving gedurende de periode dat zijn vergunning geldig was; dat de vrijstelling van bijdragen immers geweigerd is voor het eerste trimester van 1995 en voor de eerste twee trimesters van 1996, die eveneens in aanmerking dienen te worden genomen, gelet op de wettelijke verlenging van de vergunning tot 30 juni 1996;

Overwegende dat verzoeker voorts een stuk aanvoert dd. 28 mei 1997, dat hij aan zijn sociale verzekeringskas heeft doen toekomen en dat betrekking heeft op de aanzuivering van achterstallige sociale zekerheidsbijdragen, en waar de verwerende partij vanzelfsprekend geen kennis van kon hebben op het ogenblik waarop zij de bestreden beslissing van 15 mei 1997 heeft genomen; dat dit stuk er trouwens ook toe strekt de juistheid te bevestigen van de feitelijke motivering waarop de beslissing steunt, aangezien daarin sprake is van achterstallige bijdragen;

Overwegende dat aan het hoofdmotief van de bestreden handeling geen dwaling omtrent de feiten kleeft; dat dit motief op zich reeds volstaat ter motivering van de beslissing; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de verwerende partij, teneinde aan te tonen

dat het voertuig niet voldoende ter beschikking is gesteld van het publiek en dat de exploitatie niet rendabel was, inderdaad gesteund heeft op verzoekers verklaringen tijdens diens verhoren, welke verklaringen in de consideransen van de bestreden handeling worden weergegeven; dat de verwerende partij niet verweten kan worden dat zij inzonderheid gesteund heeft op verzoekers verklaringen teneinde haar beslissing te motiveren; dat deze verklaringen immers mede het bewijs leveren voor de feitelijke gegevens die voor het nemen van de beslissing in aanmerking zijn genomen;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 7, § 2, 4°, van de voornoemde ordonnantie het voldoende ter beschikking stellen van het voertuig dient te worden beoordeeld "tijdens de jaren die aan deze aanvraag tot hernieuwing voorafgaan" zodat verzoekers gezondheids-toestand tijdens het jaar 1995 alleen niet als geldige reden kan worden aangevoerd voor de beperkte terbeschikkingstelling van het voertuig tijdens de volledige tijdspanne, wat trouwens wordt bevestigd door het beperkt aantal ritbladen dat gebruikt is sedert 1989;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 7, § 2, 5°, van de voornoemde ordonnantie de rendabiliteit van de dienst beoordeeld wordt rekening houdend met het openbaar nut van de dienst, zoals bepaald in artikel 5 van de ordonnantie; dat de ordonnantie ten aanzien van die reden niet heeft voorzien in een afwijking die verband houdt met uitzonderlijke economisch of sociaal verantwoorde redenen, zoals verzoekers gezondheidstoestand;

Overwegende dat de verwerende partij rechtens inzonderheid heeft kunnen steunen op verzoekers verklaringen met betrekking tot diens arbeidsritme,

teneinde te oordelen dat de dienst niet rendabel was, wat trouwens ten overvloede blijkt uit de stukken van verzoekers dossier betreffende diens betalingsmoeilijkheden (sociale-zekerheidsbijdragen, B.T.W., bijdragen); dat het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing kan bevelen van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achtentwintig oktober 1900 zevenennegentig door :

de Hr. HANOTIAU, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.